

Сітак Костянтин
здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
Сумського державного педагогічного
університету імені А. С. Макаренка
(науковий керівник – Л. Горболіс)
(м. Суми)

ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ ВІДРОДЖЕННЯ У ФЛОРЕНЦІЇ

Флоренція – місто в Італії, розташоване в північній частині Апеннінського півострову, на річці Арно, біля підніжжя Тоскано-Емілійських Апеннін. Це місто має важливе економічне значення та є одним із крупних культурних та історичних центрів Італії. У Флоренції знаходиться найстаріший в Італії університет, заснований у 1321 році. Місто приваблює безліч туристів з усього світу своїми мистецькими скарбами та багатовіковими пам'ятками історії. У Флоренції з її численними середньовічними вузькими вуличками і будівлями, схожими на фортеці, переважають архітектурні пам'ятки епохи Відродження.

На початку XV століття Флоренція була справжнім осередком Відродження. В цей період, відомий як Раннє Відродження, Флоренція не була, як сьогодні, містом в країні. Навпаки, Італія була розділена на багато міст-держав (Мілан, Венеція, Неаполь, Флоренція тощо). Кожне з цих міст, у тому числі і Флоренція, були республіками і мали власну форму правління.

Республіку зазвичай уявляють державою, де кожен громадянин голосує за представника, який представляє його інтереси в уряді. Але Флоренція була республікою в прямому сенсі, тому що мала конституцію, яка обмежувала владу аристократії (а також робітників), і не дозволяла жодній людині чи певній групі осіб повністю контролювати політику. Таке врядування було далеким від нашого ідеалу «один голос за одного», і фактично лише невелика частина населення мала право голосу. Політичну владу утримували купці середнього класу, кілька заможних династій, таких як родина Медічі, важливих меценатів, які згодом лідирували у Флоренції, та впливові гільдії.

Феноменальний розквіт у період відродження Флоренція пережила тому, що у цей час у місті спостерігалось зростання середнього і вищого класів, таких як купці і банкіри, і накопичення надзвичайних багатств. Накопичення коштів часто приводить до бажання використати їх для насолоди життєвими радощами, відкладаючи у бік зосередженість на майбутньому. Флоренція бачила себе ідеальним містом-державою, місцем, де гарантується індивідуальна свобода і багато громадян мають право брати участь у політиці. Це, наприклад, дуже відрізнялося від життя в Міланському герцогстві, де правила низка герцогів з абсолютною владою, і з яким у 1400 році Флоренція почала боротьбу. Флорентійці боялися, що втратять свободу і повагу до людей, які були гордістю

республіки. На щастя для Флоренції, герцог Мілана захворів на чуму і помер у 1402 році.

Потім, між 1408 і 1414 роками, Флоренція знову опинилася під загрозою бути захопленою, цього разу від короля Неаполя. Але він також помер, не встигнувши успішно завоювати це місто. Згодом, у 1423 році, флорентійці готувалися до війни проти сина того міланського герцога, який погрожував їм раніше. І знову, на щастя для Флоренції, цей герцог зазнав поразки у 1425 році. Флорентійці інтерпретували ці військові «перемоги» як знак Божої милості та захисту. Вони уявляли себе «новим Римом», тобто спадкоємцями давньої Римської республіки, готовими до самопожертви заради свободи і визволення. А політична незалежність та економічна стабільність міста впродовж цілого століття забезпечили культурний та мистецький розквіт Флоренції за часів Відродження.

В епоху Відродження Флоренція була одним з наукових і культурних центрів Італії. Тут зародилася флорентійська школа живопису, тут творили Леонардо да Вінчі (зокрема у Флоренції був його шедевр «Джоконда»), Т. Мазаччо, С. Боттічеллі, Джотто, Д. Гірландайо, скульптор Донателло, Лука делла Роббіа, Мікеланджело, поет Данте, письменники Н. Макіавеллі, Дж. Бокаччо, вчений В. Галілей та ін. З кінця 1504 року й впродовж чотирьох років у Флоренції працював великий Рафаель, творець знаменитої Мадонни. В 1580 році у Флоренції зародився Флорентійський гурток, який об'єднав поетів, музикантів і філософів. Стиль живопису, який у цей час впроваджували тут видатні художники, сьогодні відомий під назвою «флорентійська школа».

Однак наприкінці XV століття процвітання Флоренції було перервано вторгненням армій французького короля Карла VIII, що тривало майже півстоліття (з 1814 по 1859 рік). Після звільнення Флоренція пережила новий злет розвитку: будучи столицею Великого герцогства Тоскана, яке з 1860 року стало частиною Сардинського королівства, місто з 1865 по 1871 рік являлось столицею об'єднаного Королівства Італія.

Список використаних джерел :

1. Флоренція в епоху раннього Відродження. URL: <https://ukrayinska.libretexts.org/>
2. Флоренція. URL : <https://uk.wikipedia.org/wiki>
3. Додатковий матеріал «Місто Флоренція в Італії». URL : <https://vseosvita.ua/library/embed/01005gbt-6355.docx.html#>